

Roverníček

6/07

Obsah:

<u>Termíny akcí, pozvánky</u>	strana: 3
<u>Cyklovýprava na Brdo</u>	strana: 7
<u>Komunikativní blbec – náš cíl</u>	strana: 9

Termíny akcí, pozvánky

Zvu všechny skauty, skautky (od 9-ti let) a R+R na „**dřevárnu**“

Bitva o Cintru

Uskuteční se v Želeticích na faře 9.-11.11.07

Zahájení v 19:00 v Želetické klubovně (autobus do Želetic jede v 18:20 ze stanoviště číslo 2)

Ukončení v neděli v poledne (příjezd do Kyjova autobusem v 13:30.

Přespání zajištěno v klubovně, na vlastních karimatkách.

S sebou: spacák, karimatku, věci na spaní, vlastní jídlo a pití (je zde možnost si uvařit vodu na polévku či čaj), přezůvky, peníze na autobus, 20,-Kč na výdaje,prostě plnou polní + pokud máš možnost tak také středověký oděv nebo brnění (nebo něco, co jej bude připomínat), pak také nějakou zbraň, např.:

dřevěný meč (z tvrdého dřeva, délka 90cm, se záštitou), štít (aspoň ze dvou vrstev krabicového papíru), obouruční dřevěný meč (délka 110cm, se záštitou), papírové střely, rukavice na ochranu rukou, lepicí pásku na opravy výzbroje a stěfelivo, a co uznáš za vhodné.

V rámci akce se uskuteční spousta doplňkového programu, takže i když se nebudeš chtít zúčastnit šermovaček, přesto si užiješ spousty jiné zábavy.

Svou účast prosím nahlas Oldovi do středy 7.11. (případně i své členy družiny).

Olda

LISTOPAD

17. 11. Turnaj v ringu v Miloticích (Olda)

PROSINEC

7. - 9. 12. RAK (Olda)

LEDEN

4. - 6. 1. Zimní táboření (Sketmen)

19. 1. Zimní výstup na Klimentek (Olda)

25. - 27. 1. Výprava na běžky (Olda)

ÚNOR

2. 2. Turnaj v ledním hokeji ve Svatobořicích (Olda)

8. - 10. 2. RAK 3 (Olda)

BŘEZEN

7. - 9. 3. RAK 4 (Olda)

15. 3. Velká hra po Kyjově (Olda)

DUBEN

5. 4. Paintball v Hodoníně (Sketmen)

19. 4. Turnaj v lacrose ve Svatobořicích (Sketmen)

26. 4. Návštěva lanového centra v Brně (Olda)

KVĚTEN

2. - 4. 5. VIETNAM ve Chříbech (Olda)

10. 5. Turnaj ve fotbale a nohejbale v Ježově (Olda)

23. - 25. 5. Výprava na skály (Olda)

30. 5. Dětský den v Hýslích

31. 5. Dětský den v Miloticích

ČRVEN

1. 6. Dětský den v Kostelci

6. - 8. 6. Sjíždění Moravy na kánoích (Olda)

Občanské sdružení OPONA Kyjov

si Vás dovoluje pozvat na dámskou jízdu

Divadla MALÉHRVY

NEBE ?

Hrají: **Daniela Zbytovská**
Barbora Seidlová
Nikola Zbytovská
J.Barin Tichý

Velmi milé a úsměvné vyprávění třech žen s odlišným pohledem na svět

Autorské představení inspirované vyprávěním a skutečnými příběhy žen kolem nás. V příběhu učitelky Marušky, herečky Simony a kadeřnice Ilči, dochází ke konfliktům díky odlišnému vidění světa a postojům k mužům. Děj se odehrává tam, kde se ocitáme po smrti...

Kyjovský divadelní podzim

15.11.2007 v 19.30 hodin divadelní sál MKS Kyjov

vstupné 130,- Kč

LUBOŠ BALÁK

KOMEDIOGRAF

světová premiéra nových kousků

sobota 17. listopadu 2007 v 19,30h

v MKS Kyjov

hraji: Tomáš Matonoha, Marek Daniel, Josef Polášek, Miroslav Kumhala, Míňa Chmelařová a Marie Ludvíková

hudba: Mario Buzzi a Zdeněk Král

Originální kabaret aneb nekonečný cocktail písniček, scének, jak k zasmání, tak i k poučení.

Slavné

divadelní představení inspirované francouzskými a německými mistry černého humoru i grotesky: A.Jarrym, Ch. Morgensternem a mnohými dalšími. Komediograf využívá otevřené kabaretní formy, která jedinečným způsobem spojuje v jeden celek písně, dramatické, básnické, literární a taneční výstupy.

Trvání: 100min.

Cena: 200,- Kč

Cyklovýprava na Brdo

Na 22. září se těšili všichni příznivci dvoukolého nemotorového dopravního prostředku. V plánu byla cyklovýprava na nejvyšší bod Chřibů – Brdo.

Na místo srazu, ke koryčanskému kostelu, jsem dorazil krátce před desátou. Zanedlouho se objevila kyjovsko-hýselská sekce, Rony s Robinem. Na kole jeli už z domu, takže už měli nějaký ten kilometr v nohách. Jak Robin dosnídával, připojili se k nám další odvážní účastníci - Minka se Setem. Už jsme byli v plném počtu, tak nezbývalo než šlápnout do pedálů.

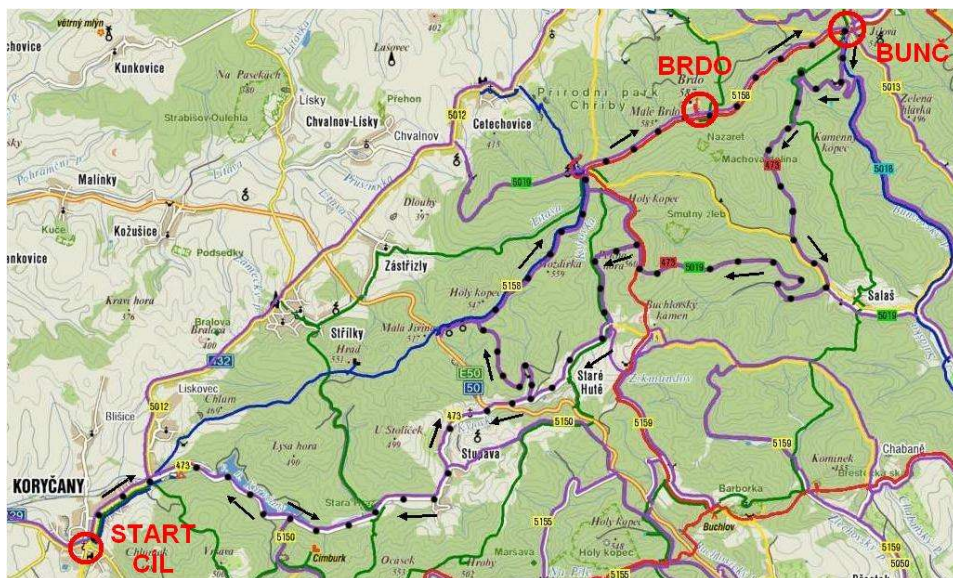
Jeli jsme po silnici do Starých Hutí. Přestože byl ten den vyhlášen jako Den bez aut, na provozu to nebylo nijak výrazně znát. U koryčanské přehrady jsme potkali Otesa, prohodili jsme pár slov, zamávali a jeli dál. Před Starými Hutěmi jsme odbočili ze silnice a drželi se už jen cyklotrasy. Také jsme si užili první větší stoupání, odměnou nám však byly překrásné lesy kolem. Dostali jsme se tak na hlavní chřibský hřeben, stoupání již bylo zase mírnější, povrch byl nečekaně vyasfaltován. Z Vlčáku byla cesta drsnější, ale o to více jsem si to užíval, vrcholem byl docela prudký výjezd před samotným Brdem.

Na Brdu jsme stanuli kolem dvanácté hodiny. Vystoupili jsme na rozhlednu, kochali se výhledem do širého kraje a jedli jsme. Pak následovala cesta na Bunč. Po cestě jsme viděli pozůstatky Baťovy dálnice - dálniční most a vodní propustek, který se dá prolézt. Na Bunči jsme si objednali polévky a různé posilňující nápoje k tomu. Byly to příjemné chvíle. A ještě příjemnější chvíle následovaly. Čekal nás dlouhý sjezd do Salaše. Minuli jsme pomník občanů Salaše, kteří byly za války postříleni nacisty za podporu partyzánské skupiny Olga. A protože Salaš bylo místo s nejnižší nadmořskou výškou naší trasy, následoval zákonitě kopec. Bylo to však naše poslední větší trápení, které jsme všichni bez újmy přežili. Následovala neplánovaná zajíždka k Buchlovskému kameni, tam jsme dojedli poslední zbytky jídla a vydali se opět po silnici do Koryčan. Robinovi začala blbnout přehazka, tak se mu dost těžko šlapalo. Navíc ho společně s Rony čekala ještě cesta domů. Celkově jsme najeli z Koryčan a zpět něco přes 50 km, Robin najel asi 90 km, což je výborný výkon. Podle reakcí účastníků se však výlet všem líbil, i když asi

nějakou dobu bolely nohy, proto můžu jen a jen doporučit další cyklovýpravu.

Lapka

Lapkovi cykloakce: www.stud.fit.vutbr.cz/~xmate100/cyklo/

Komunikativní blbec – náš cíl

Tak už je to tady! Alespoň podle didaktiků a novinářů se konečně začal naplňovat sen generací: s reformou škola přestává být mučírnou a stává se místem radosti a tvůrčí svobody. Jásejme a radujme se! Je konec biflování, nikdo už nebude zotročován informacemi, neboť ze škol budou vycházet jen lidé dovední, tvořiví a schopní kriticky promluvit kdykoli a o čemkoli!

Jde o revoluci? Nepochybně ano. Je však důvod k radosti? Není – a to již vzhledem ke zkušenosti, kterou jsme v minulém století získali s obdobnými revolučními nápady, jak snadno a rychle zdokonalit lidstvo.

Pedagogická revoluce je, stejně jako revoluce zrozená z víry komunistické, založena na dobrých úmyslech a víře, že blaha lze dosáhnout změnou systému. Problém je v tom, že nadšení vyrůstající z oprávněné nespokojenosti s dosavadním stavem bylo transformováno v jednoduchý recept na nápravu, aniž by se příliš počítalo s jeho dopadem.

A jakkoli se tento recept tváří jako nevyvratitelná vědecká pravda, ve skutečnosti zdegeneroval do několika hesel. To, co by mohlo být prostředkem ke zlepšení, se zaměňuje za cíl.

Například úctyhodný úmysl poskytnout co nejvíce lidem co nejvyšší vzdělání je přeměněn v obludnou myšlenku, že co nejvíce lidí musí absolvovat vysokou školu, a to i za cenu, že se razantně sníží nároky na studium. Proč? Abychom vyhověli nesmyslným statistikám.

Pohádka o bezbolestném učení

Stejně nesmyslná je snaha vyhovět pohádce o bezbolestném školství. Kdo nesnil o tom, že spolkne prášek a bude mluvit všemi jazyky? Protože to nejde, začínáme tvrdit, že vzdělanec je ten, kdo zná pouze to, co chce znát, respektive to zkusíme jinak: nemusíš sice nic vědět, ale postačí, když o tom budeš umět pěkně pohovořit.

Chybou dřívějšího školství údajně bylo to, že lidé neuměli prodat svoje znalosti. Proto je dnes pedagogickým ideálem vychovávat komunikativní žvanily, kteří mnoho nevědí, ale sebestjistě o tom mluví. Já přitom neznám nebezpečnějšího tvora, než je sebevědomý komunikativní blb!

Hloupý učitel, který diktoval jména spisovatelů, jistě těžce poznamenal dětské duše, ale stále napáchal méně škody než sebevědomý užvaněný pitomec, který si je jist svou genialitou.

Revolucionáři proti sobě tedy staví dovednosti a znalosti, které nevnímají jako základ. Má to svoji argumentační logiku: až se prý žáci osvobodí například od zbytečných dějin literatury, konečně budou mít dost času na to, aby se naučili číst a začali poznávat skutečnou hloubku uměleckých děl.

Ptejme se však, zda vůbec lze o jakémkoli jevu, a tedy i o uměleckém díle, uvažovat bez znalosti kontextu.

Učím na dvou pražských vysokých školách a mohu vás ujistit, že není problém se u státnice potkat s budoucím učitelem či učitelkou literatury, kteří si přišli poplkat a mají přitom problém zařadit Máchu do století, případně Němcové Babičku chápou jako záminku pro výklad problematiky řízeného rodičovství (viz Viktorka). A co je nejzajímavější, už se vůbec za svou pitomost nestydí, neboť „biflování přece odzvonilo“. Zatím takovým lidem vstup do praxe komplikujeme, ale jestli se revoluce povede, jim podobní budou zanedlouho zkoušeni těmi, kterým to nebude připadat vůbec divné.

Svatý boj proti biflování exemplárně odnášejí především historické obory související s něčím tak „nepotřebným“, jako je paměť společnosti. Nebudu zde dlouze dokazovat, že společnost bez paměti je mrzák, proč ale revolucionáři nejdou odvážně dále? Proč má zubař vědět, že existuje úplně zbytečné slepé střevo? A je nutné, abychom se učili o zemích, ve kterých jsme nebyli?

Ale abych nebyl takový skeptik: v populaci se vždy najdou lidé, kteří žádné školství nezničí, a oni si cestu ke vzdělání proklestí sami.

Pavel Janoušek,
ředitel ústavu pro čes. literaturu AV ČR
Lidové noviny, 19. 10. 2007

Další číslo by mohlo vyjít počátkem ledna 2008

rovernicek.110mb.com

Pavel Tomášek – Set, 2007